

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Angleži v strahéh.

Angležem se resno srce krči od straha pred vojsko, ki jo vidijo priti. Zdaj uže Nemce k sebi vabijo, na pomoč, na zvezo proti Rusu strašnemu in banemu. Ob enem pa „Times“ Turčiji svetovajo, naj za božjo voljo tudi krajši premirje, če prav nij za šest mesecev, sprejme, da se velikej vojski ogne. Precej pak se zopet obračajo do Nemcev in pravijo: Bismark jedini more svet obvarovati pred strahovito vojsko. Nemčija naj reče, da ne dovoli Rusiji na spodnjej Donavi kaj dobiti, in slovansko navdušenje se bode poglelo. Anglija in Nemčija naj se zvežeti in osodo kristijanov v Turčiji zboljšati, da bode Evropa od velike nesreče obvarovana.

Oderuh na Temzi smatra za veliko nesrečo, ko bi on sam ne vladal po vsem morji, on sam ne trgoval po vsem svetu; ko bi zlasti orijent osvobodil se iz krempljev turške zverjadi, katero Angličan pri življenji varuje samo, ker vsak napredek nemogoč dela in tako orijent v takem stanju obdržava, da more angličanska pijavka sesati ga.

Klic, ki se iz Britanije v Prusijo razlega na pomaganje proti Rusu, proti onemu dobrotniku, ki je (morda ne v svojo korist) največ pomagal, da se je zedinjena Nemčija ustvarila, — ta klic bode za zdaj ostal brezuspešen; dokler Francoska misli na svoje maščenje, tako dolgo Nemec Rusa žaliti ne more.

Videti je, da zdaj Angleži, kateri niso več tako pogumni kakor od kraja, ko je Disraeli berlinski memorandum odbil, upajo še na poslednje: da bode Rusija s tem potolažena, če Turki dade mešetariti s soboj in na

6 tednov dovolijo premirje. Ali nam se zdi, da je osoda, prav zla in pravična osoda zadela enkrat to Turčijo s tako silo, da jo izolirani Angleži ne bodo mogli pogina rešiti. Tudi iz Pešte se telegrafuje, da uže sami Magjari obupujejo nad rešenjem svojega in angličanskega prijatelja Turčina.

Jugoslovansko bojišče.

Na Moravi so vojske tiho, le malo nepomenljivo streljanje jim pokoj in čakanje kali.

Rusov vedno več prihaja v srbsko vojsko. Vsak dan po 500 ali še več. 15. t. m. je bila v Belgradu celo govorica raznesena, da je pri Kladovi stopilo 4000 kozakov s konji v Srbijo in v Deligrad marširalo. To je znamenje, da bode vojna še trajala.

Angleškim „Daily News“ se telegrafira, da ako zdaj Srbi v večjej bitvi Turke premagajo, morejo njih vojsko popolnem uničiti.

Drug anglešk, turkofilsk list „Standard“ pa toži, da je srbska armada dobra postala, ruski oficirji so izvrstni.

Iz Skadra se javlja: Oficijalni turški viri potrjujejo, da so Črnogorci Turke v boji 9. in 10. t. m. tako močno pretepli, da si poslednji ne bodo tako brž zopet napadati upali. Turki so izgubili 2000 mož, mej temi množina oficirjev.

O Italiji

in njenem poželenji po nekaterih avstrijskih provincijah piše tržask list sledeče:

Ko so pred dvajsetimi leti zavezniki šli v Krim, imel je grof Cavour izvrstno misel, pridružiti jim peščico sardinske vojske. Kaj bi ta peščica prav za prav pri obleganji Sevasto-

pola imela opraviti in koliko bi mogla dovršiti tega takrat mnogi niso razumeli. Pozneje se je stoprv uvidelo, da se je s tem Sardinija postavila poleg velesil, in si je dalo potrditi poklic zastopnika Italije. Od takrat se datira akcija Sardinije, ki se je sklenila z vzetjem Rima leta 1870. Italija je bila storjena, in ne po sijajnih vseh meča, nego po srečnih slučajih. Akopram je bilo jedinstno teženje popolnem opravičeno, vendar se doseženje tega cilja ne naslanja na nikak silovit čin. Italijanom je padalo kakor za igračo sadje v naročje, ki je s časom bilo dozorelo; in kar je bilo zraven treba še storiti so večinom inostranci dovršili.

Morebiti uprav zaradi tega lahkega vspeha v Italiji niso naučili se, da je skromnost lepa krepost. Želje Italijanov gredo preko naravnih opravičenih želj in misli se, da se morajo tudi tako lahko uresničevati, kakor o posameznih stadijah rastenja sedanjega italijanskega kraljestva in kolikorkrat politična žila evropska hitreje bije in se je nadejati zamotanja, vselej tam v Italiji proračunajo dobiček, ki bi se pri tem dal narediti, kakor da bi uže moralo tako biti, da Italija ne ostane brez provizije. Zopet je iztočno vprašanje na dnevnem redu, in več kombinacij se dela, ki se tičejo spremembe turškega posestva. Odloženo pak še nij o tem nič, akopram bodo take spremembe brž ko ne potrebne, in tem se bodo morali celo oni vdati, kateri nemajo misli na ugrabljenje in povekšanje in ki sprejemaje aneksijo le to delajo, kar z lepo ne mogo opustiti.

V Italiji pak hočejo v tem slučaju tudi imeti svoj del, in uže so si ga tako odmerili,

Listek.

Pavla.

(Poslovenil F. H. Radoljski.)

V.

(Dalje.)

Albin sede na stol njej nasproti.

„Pavla“ odgovori njej, „preverjen sem, da se hoče častnik le radi tvojih 60 tisoč tolarjev s teboj poročiti; a srce njegovo, če ima katero, ima uže iz mladosti — Juliko Denovo. Ne prehití se in seznaní se s svojimi čuti, kakor tudi z uzroki, koji častnika Strleta vodijo.“

Albin obmolkne. Pavla pak se na svoje šivanje vpogne, a ne odgovori ničesar.

„Da Juliko ljubi,“ nadaljuje potem Albin, „misli si lahko vsak, ker častnik uže veliko let k njej hodi, akopram njegova teta s pedantičko strogostjo svoje druge stričnike sprejema. Vsaj uže vedenje z njim v diazih ozi-

rih tolikanj ponosne Julike svedoči, da goji zanj gorkeje čute, nego ti za me.“

„Možno, da bolj prijateljske,“ popravi mu Pavla; „vsikako pak se motiš, če sklepaš, da sta si bila kedaj ali pak še zdaj kaj družega, nego prijatelja. Alfred sam mi je pripovedoval o Juliki, o njenej sesterskej ljubezeni, in bi mural biti vsak bolj sumljiv; nego je dovoljeno, ko bi iz tega več sklepal nego prijateljstvo.“

Resno in mirno pogleda Pavla bratranca, ko je nehal govoriti.

„Preverjena si torej, da tebe in ne tvoj imetek snubi?“ vpraša jo Albin.

„Kako moreš meni tako vprašanje staviti? Ko bi ne ila tega prepričana, a tudi ljubezni njegove, vsaj bi ga ne hotela. Sicer pak o mojem imetku nij še nijedne besedice zinol. Se ti-li nemozno zdi, da bi se kdo v me zaljubil?“ vpraša ga s čarobnim smehljajem.

Albin se k tlam pripogne in pobere zvitek sukanca potem pak odgovori:

„O, to rad verujem. A Strle je človek, ki tega, kar bi moral v tebi ljubiti, nikdar ne bo čislal. On je pravi sebičnež.“

„Iz česa sklepaš to?“ vpraša Pavla in srce jej nemirno bije.

„Iz vse njegove prošlosti,“ odgovori Albin resno in pristavi: Premisli, Pavla, da se zdaj ne pripravljáš za ples nego hočeš storiti vsega življenja naj važnejši korak, in enkrat storjen — ne da se več popraviti. Prašaj svoje srce če res ljubi onega moža, ali se ti pak le vse tvoje nečimurnosti dobrika. Veruj mi, da govorim sedaj s teboj kot svojo sestro koje sreča mi je na srcu.“

Albin jo tako srčno in odkrito pogleda, da si je Pavla morala priznati: „Nijsem prav imela, ko sem rekla da je Albin grd; tako srčnega izraza v Alfredovih očeh baš še nijsem zapazila.“

„Torej Pavla,“ prične zopet Albin „hočeš li še dva meseca čakati, prej da boš častnika javno za svojega bodočega soproga pripoznala?“

kakor je za Italijo najbolj prav. Teorija kompenzacije tem ljudem jako dobro godi, in zdela bi se jim strašna krivica, ko bi se jim o tej priliki ne darovalo nekaj kosov dežele, na katere uže dolgo poželjivo gledajo. Kje ima prav za prav Italija pravico, da se pri mo- gočej spremembi Turčije i na njo ozira, tega tudi nihče ne bo z lepo razumel. Niti sosed- stvo, niti narodna zanimanja ne dajo povoda. Le ona ukoreninjena prazna vera je, da se mora v vsako reč nos utikati in da se mora povsod dobiček imeti; lastna zaveza se po- nuja za ceno kosov kake dežele. Kdor to ceno plača, onemu se da prijateljstvo in zaveza. Italija je vse lahko dobila, in ne ve, kolike cene je kri. Italija ne ve, da bo morala še enkrat prestati ognjeno preskušnjo, da do- kaže, more li z lastno močjo to varovati, kar so jej dale tuje roke in ugodnost odnošajev. To naj bi Italija pomislila, in naj se spomni, da si lahko tudi roka zmagovalčeva ukoristi italijansko potolčenje. Morebiti se kedaj zgodi drugače in potlej bi se pohlevnost izpoznala kot krepost, katere tudi država in narod ne smeta prezirati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. oktobra.

V *tiskovnej pravdi* je imel 14. t. m. pred dunajskimi porotniki obravnavanje urednik „Deutsche Ztg.“ zarad uvodnega članka o magjarskeji hegemoniji. Državni pravdnik ga je tožil zarad kaljenja javnega miru in draženja k sovraštvu do druge na- rodnosti. Porotniki so pa jednoglasno iz- poznali nekrivega in tako pokazali, da kot državljani hočejo varovano imeti popolno tis- kovno svobodo.

Čas *colitnih* shodov je zdaj. V Lincu sta dva nemška državna poslanca govorila pred volilci, kakor uže od družih znano o nagodbi. V Trstu pak je novi poslanec Wittman obetal volilcem, da bode delal v državnem zboru za svobodo, tudi za svobodo novin. Pač želeli bi bilo, da bi se i v tem kaj storilo.

Grški kralj, ki je zdaj na Dunaji, sprejel je 16. t. m. Andrassyja in Hofmana.

Vnanje države.

Iz *Peterburga* se piše: Ruski narod smatra turško primirje za zvijačo proti Ru- siji. Šestmesečno primirje brez poprejšnjega zjedinjenja o garancijah, ki se imajo dati glede primerne ravnanja s kristijani od strani tur-

ške vlade — to mora imeti le ta namen, da se tem garancijam Turška ogne. In tako pri- mirje Rusiji ne more biti po godi. Vse je prepričano, da Rusija s tem ne bode zado- voljna, in nadejati se je krajčjega premirja s punktiranimi uveti miru.

Ruski vojni minister je baje izdal na- redbo, da se ima iz vsakega polka izžrebat 100 mož katerih vsak dobo 30 rubljev na roke, da otidejo v Srbijo. Na južnem Ruskem je sesred- jenih 200.000 vojakov, in Rusi so vsak dan pripravljeni na rat.

Srbski vojni minister je razglasil na- redbo, da mora vsak Srb od 18. do 50. leta, ki more orožje nositi, v vojsko stopiti. To ne kaže, da bi se Srbi nadejali kacega res- nega premirja ali celo miru.

Iz *Rumunije* se javlja, da se jako pridno deluje za vsak možen slučaj. Strelivo in vojenska obleka se urno dela.

Francoski poslanik v Haagu, Tar- get je pri nekej razstavi konj govoril in pri- poročal rejo konj za vojsko, za konje mašče- vanja nad Nemci (revanche). Neki nemški listi so uže terjali, naj Bismark zadostenja išče.

V *Italiji* se je osnoval poseben odbor, kateremu je na čelu profesor Cadicamo, da bode pripravljaj upor in osvobojenje Alba- ne zov. Znano je, da Italijani bi radi Alba- nijo dobili, kadar bode Turčija razbita. — V Siciliji in Kalabriji je več vasi, blizu 70, kder so poitalijanjeni ali še čisti Albanezi naseljeni.

V *Rim* je prišlo te dni nad 4000 španj- skih romarjev. Nereda nij bilo nobenega še.

Dopisi.

Iz *Celja* 16. okt. [Izv. dop.] Celj- skim gimnazijalcem se je prepovedalo v cer- kvi slovensko peti. Študentje so se pa po- govorili in sklenili, ker se jim le nemške pesmi usiljujejo, a slovenske pa prepovedu- jejo, da hočejo v cerkvi tihi biti. Da bi se pa nemško petje mej slovenskimi dijaki toliko gotoveje vkoreninilo, dali so jim učite- lja za petje, ki ne ume čisto nič slovenskega. Prišel je še le letos iz Nemškega doli, in je zdaj učitelj na mestnej ljudskeji šoli. Gospodje, ki s tako strastjo preganjate našo slovenščino, dijakom materin jezik, — nij verjetno da bi tu vaš doželeni uspeh dosegli na takšni način.

Iz *Bohinjske Bele* 15. oktobra [Izv. dop.] Dolgo sem skrbno prebiral vse slo- venske časopise, a ker v nobenem nijsem dočkal kacega dopisa iz naše župnije, pi- šem sam.

Pred 14 dnevi smo inštalirali novega župnika č. g. Števa Gnezdo. Ta gospod žup- nik si je v kratkej dobi pridobil vse zaupanje občanov. Uže pred prihodom njegovim veselili smo se ga vsi. Učitelj g. Avsar, peljal je vso šolsko mladež novemu župniku 1/4 ure iz vasi naproti, dečki in dekleta imeli so lipove ve- jice in vence v rokah, z njim šli so od- rasli fantje, pravi korenjaki izpod Triglava in ravno tako čvrste odrasle mlade dekleta, možaki in žene dušnemu pastirju naproti. Župnik je bil ginjen tacega sprejema, temveč, ker je gotovo prej čul od odhajajočega gosp. župnika slabo izpričevalo, katero je on nam pred odhodom podelil. Dan inštaliranja bil je slovesen. Mnogo tujih duhovnov zbralo se je tukaj. Slabo vreme tisti dan nam je skrajšalo svečanost, a ipak smo bili vsi iznenadeni. Mnogo Blejcev prišlo je ta dan k nam.

Končno omenim še, da so naši vrli fantje novemu župniku kot znak spoštovanja in za- upanja mu takoj podelili jedno kravo, ravno tako možje jedno, darila narodnemu in za slovenski narod jako vnetemu gospodu. Tudi upam, da se bode g. župnik zanimal za druge narodne stvari, ter faranom, kateri ga bodo gotovo ubogali, priporočal naša narodna društva in posebno narodne zavode.

Iz *Rusije* 12. okt. [Izv. dop.] V jed- nej iz svojih poslednjih korrespondencij ome- nil sem vam v kratkem o vojnem duhu na- šega občestva, ruskega naroda. Denes vam moram zopet druga dokazateljstva poročiti, katera vam jasno govore, kaj mi tukaj na Ruskem mislimo, kaj tvori naša vlada, s ka- kimi očmi gleda se od tod na Avstrijce, po- sebno pa na Magjare. (O tem nam tiskovne razmere ne pripuščajo pisati Ur.) Se ve da jaz ne morem in tudi ne hočem vam opisa- vati tukajšnje vojne priprave, kako na pri- mer minister železnic in cest sploh potuje po državi, kako se organizirajo trdnjave, ležeče na pograničnih mestih, kako na primer cirkuli- rajo ukazi o konjih, o furaži in sploh potreb- nostih kavalarije.

Povem vam samo, ka iz pograničnih mest kakor na primer iz Nikolajeva pošiljajo se svitlemu carju adrese, v katerih prebivalci izražajo svojo udanost svojemu vladarju, v katerih govori se mnogo o prošlih za Ru- sijo prevažnih letih, kakor o 1853 etc, po-

Bodi prevrjena, da je pravi vzrok mojega sveta le prijateljski čut, koji za te gojim.“

Pavla zarudi in povesi oči na svoje delo, ko šepeče: „Si li res moj prijatelj?“

„Da, gotovo ljuba Pavla,“ odgovori Albin eno roko prime in še pristavi: „Si li dvomila o tem?“

„Da, dvomila sem“ odgovori Pavla in ga pogleda. Albin pak hitro spusti njeno roko in z v stran obrnenim obrazom vpraša: „No Pavla, mi bodeš spolnila mojo željo?“

„Zapomnila si bodem tvoje besede in opazovala srce svoje; še le čez en mesec določila bodem dan zaroke,“ odgovori hitreje šivaje.

„Hvala ti,“ reče Albin, vstane, ter po- gleda na uro. Potem pa s svojim veselo šaljivim glasom reče:

„Uže polu dvanajstih proč! Pri mojej časti, časa slabo nijsem porabil. Celi mesec odloga pridobil sem si, in v tem času bodem se tebi prikupil; zdaj ti vsaj mora biti jasno, da te je osoda meni za Ksantipo namenila.“

Pavla zavzeta pogleda Albina. Srce se

jej je skrčilo, ko je iz toliko srčne resničnosti nagloma jel zbadljivo se šaliti.

„Moj bog, Albin“ zakliče Pavla, „Kako se moreš v tem trenutju šaliti, ko sva se to- liko prijazno pomenkovala?“

„Šala je slast življenja, ljuba moja Pavla in gotovo čutiš, da postaneš še moja ženska; rekla si nekdaž:

„Zadnji, kojega bi si želela za soproga, — si ti.“ Jeze prisegel sem takrat, da mo- raš biti moja.“

„Ljubi Albin, ne govori več take be- dastoče,“ odgovori Pavla, žaljena Albinove šale.

„Nasprotno; ta mesec, bodeš srce svoje preiskavala, ne bova o ničem družem govorila.“

„Če mi to storiš, ne ostanem pri svojej besedi, in zaročim se uže jutri.“

„Ne bojim se tega; kajti vestno si mož beseda i v dobrem i v slabem. Sicer pak ne veš,“ ljuba Pavla, če se tvojemu častniku, tudi tako strašno mudi. Neki notranji glas mi pravi, da mu bilo še ljubše, če stvar še dalje pri starem ostane.“

S tem se Albin zopet v svoj kot zofe nasloni.

„Albin, če mi to še enkrat rečeš, jezna bodem v resnici na te,“ odgovori Pavla.

„Bog pomози, tu ga imamo,“ kriči Albin, s prstom skozi okno kazaje.

„Pri belem dnevu pride. Kaj bi porekla ko bi se zahvalil za prezgodnjo zaročitev?“

Kmalu potem odpro se vrata, in naš častnik stopi v sobo, tako eleganten, da je Pavli veselja srce igralo. Albin zdel se jej je zraven njega prav neljubeznjiv. S vprašan- jem: „Je-li gospod oskrbnik domá?“ obrne se častnik k Albinu.

„Moj oče je v svojej ekspediciji, če že- lite z njim govoriti, gospod častnik.“

„Upal sem tudi z gospojo Linkovo go- voriti,“ nadaljeva potem častnik. „Da Vas zdaj nadlegavam, kriva je služba moja, koja me sili mesto za nekoliko tednov zapustiti.“

Ljubeznjivo se ozre v Pavlo, gre k njej ter jej ponovi: „Dolžnosti naše vežejo nas in silijo po opravih, kojim se srce le nerado podvrže. A kljubu temu sem prav srečen,

življe se hrabrost istih pruskih vojakov, kateri se niso ustrašili cele zapadne Evrope, kaže se o navdušenju ruskega naroda sploh v sedanjih časih, da, imperator sme upati na svoje podložne, da ne bodo sledili njegovim poveljem, ker morejo, nego zato ker iz srca želé.

Povem vam, da je ministerstvo časopisstva in cenzure sploh pred mesecem še dobilo povelje, prepovedati list generala Černjajeva „Ruskij Mir“, ko je omenjeni list Magjarom posebno ostro povedal, kar jim gre; a da je zdaj ravno isto ministerstvo dobilo povelje pustiti „Rus. M.“ v svet, in to dva meseca preje, čem bil bi končan njegov zapor. Mislim, da je to prav jasno dokazateljstvo tega, da je naša vlada začela na delo gledati, kakor pred mesecem, ko je še harmonija evropske diplomacije še družino igrala prežalostni Slovanstvu requiem „le počasi, da jih Turki, če ne zavsem, vsaj precej pokoljejo“.

Da ta plentana vlada odobruje zdaj postopanje Černjajevo, in za trud njegov vrgla mu je košček svoje dobre volje, pustila mu je list izpod krempljev.

Poročam vam nazadnje, ka je i peterburški „Golos“, kateri je dozdej mej ruskimi listi igral tako žalostno rolo, da se mu nij manjkalo primerov i mej vašo judovsko žurnalistiko, vendar enkrat vsikrikol: „Če uže mora biti vojska, naj pa bode precej,“ besede, ki so probudile tukaj morebiti mnogo zaspancev, vzbudivše ravno tako tudi mnogo smeha mej slovanofilnimi organi. Res bil je uže čas spreobrniti se temu listu. Začela se je silna agitacija protivno, peterburškim Turkom. „Orlovski Vestnik“ zajavlja celo protest od svoje strani in od vseh naročnikov orlovskega gubernija na „Golos“, v katerem se zaklinjajo sami mej soboj in vse svoje sodeželane, pustiti ta slavofobski list. In na to rusko občestvo lajajo nemški filistri! Da bi jih vrag! —r.

Domače stvari.

— (Iz Gorice) se nam piše, da je 16. t. m. imelo polit. društvo „Sloga“ občni zbor, jako obilno obiskan, v katerem so se kandidati za deželni zbor postavili. Kandidatje so: urednik Dolenc, svetovalec Gorjup, dr.

Jakopič, Ig. Kovačič posestnik, Mahorčič, Pagliaruzzi, Povše, dr. Rojec, dr. Tonkli, a jeden bode stoprav imenovan. Obširnejega dopisa pričakujemo.

— (Slovenske knjižnice) peti zvezek se je razposlal. Naročnike, ki po spremembi knjige pošiljajo naročnino, prosimo naj to storé kmalu.

— (Ljubljanski mestni zbor) je imel sinoči sejo.

— (Deželni predsednik) g. Widman je bil šel v Vipavo na ogled uradov in šole.

— (Žensko podporno društvo) za ranjene vojake ima 20. t. m. občni zbor na Turjaškem trgu, h. št. 4 II. nadstropje.

— (Slovensko gledališče) se začne letos s 1. novembrom.

— (Podučne povesti.) V laškem jeziku spisal Frančišek Soave; poslovenil Štefan Kocijančič; 3. popravljeni natis; s 6 podobami, tiskal in založil Paternolli v Gorici; cena 80 kr. — To je naslov novej slovenske knjigi, ki je namenjena našemu slovenskemu ljudstvu, posebno pa odraslej mladini v poduk. Temu namenu pa precej obširna knjiga z mičnimi moraličnimi povestmi tudi ustreza in moremo jo slovenskemu občinstvu, posebno župnikom in učiteljem, kot posredovalcem pri ljudstvu priporočati.

— (Onim, katere zobje bolé) naznanjamo, da je dr. Tanzer, zdravnik za zobé iz Gradca, tukaj v hôtelu „pri Slonu“ začel začasno za zobobolne ordinirati in ostane do konca tega meseca v Ljubljani. Ta znani zdravnik za zobé ima tudi svoja privilegirana zdravila za zobé na razpolaganje.

— (Srečna Ljubljana.) 13. in 14. t. m. v Ljubljani nij nihče umrl.

— (Iz Motnika) se nam piše: Letošnja letina pri nas nikakor nij dobra. Vsled dolge zime je ozimina nekaj pozebla; zavaljo pomladanskega mraza je sadje ozeblo, da razen kaj malega hrušek se nij ničesa dobilo. Pomladansko letno deževno vreme je mnogo sadeža na polji zatopilo, posebno koruzo, fižol in proso. Krompir je pa vsled jesenske moče črn postal, za naše kmete je pa krompir in zelje po zimi najboljja podpora za živež, pa tudi zelje so gosenci na nekaterih zelnikih vse pojele. Lan je po nekaterih njivah dobro obnesel se.

„Žakelj imamo, pa noter ne bo nič deti“ pravi naš pregovor. Zimna še tudi nič nema prav vredne cene. Lanú še nij. Volna se pa nekaj bolje prodaje.

Razne vesti.

* (Vzeti topovi.) V Antverpenu so upniki Turčije vzeli 300 Krupovih topov, ki so bili odločeni za Turčijo. Ti upniki so gotovo dobri prijatelji Turčije, hoté jo obvarovati nesreč, ki bi s topovi lahko nastale in si mislijo: „Bolje, da vzamemo zdaj mi topove, kakor pozneje Rusi.“

* (12.000 goldinarjev) za eno oko je terjal pred sodnijo na Dunaji Ivan Pavliček od svojega brata Franceta. Ta ga je bil namreč enkrat, ko je bil pijan, tako vdaril, da mu je oko izbil. A brata je sodnja obsodila le na 100 fl globe.

* Potres.) V Veliki Kaniži je bil 11. t. m. hud potres. Nekdo piše o tem: O polu dvanajstih sem prišel, in jedva sem bil 10 minut v postelji, pa začujem zatuho bobnenje in postelja se mi tako potrese da se premakne; jaz hočem vstati, pa sun me vrže nazaj na postelj. Tudi drug dan zjutraj ob osmej uri je bilo potres čutiti; a dozdej se še ne ve, ali je ta naravna prikazen naredila kako škodo.

* (Velike zahteve.) V administraciji nekega lista je prinesel te dni srednjih let mož sledeče obznanilo: „Pisalec teh vrstic se želi prej ko moči oženiti z damo iz dobre rodbine, katera ima sledeče lastnosti: visokost 5 čevljev 4 in pol palca; tehta 136 funtov, širokost prsij 39 palcev, objem pasov 28 in tri četrtine palca; število obutali 3, število rokavic 6.“ Administrator se začudi ne malo ter pravi: „Zdi se mi, da precej mnogo zahtevate“, „Mogoče, odgovori inserent, a tega ne delam tako brez uzroka. Žena prva mi je umrla kmalu po poroki. Roditelji so jej dali po svatbi veliko obleko, in vsa je krasna in popolnoma nova. Vidite, časi so zli, bilo bi škoda, ko bi se obleka ne dala več rabiti. Zato iščem ženo, katera bi imela upravo ono postavo, kakor ranjka, da bi mogla nositi njeno obleko. So zli časi, dragi moji!“

* (Prva kitajska železnica.) Na Šangaji se je promet te prve kitajske železnice ustavil od strani angleške uprave. Kakor se piše, je zapovedala to kitajska vlada za to, ker so na železnici necega Kitajca povozili.

* (Opica kasir.) Neki pariški bankir ima opico, katera je včasih še preveč postrežna. Neki dan otide kasir in pusti opico samo v pisarni. Kmalo pride nek sluga z menjico, glasečo se na 1375 frankov. Ker gospodarja nij bilo doma, vzame opica slugi menjico iz rok, pregleda jo pozorno in da slugi zavitek

kajti sladko gotovost vzemem soboj, da se bodo moja najdražja mi upanja kmalu uresničila. Ko se pak vrnem, dovolila mi boste, ljuba Pavla, javno odkriti, da ste meni srcé svoje in zvestost poklonila. Trenotek bode mi ostal v spominu kot najlepši vsega življenja.“

S temi besedami poljubi jej roko.

Vstop gospe Linekove prikrajšal je njegovo besedovanje, in ko še tej nekoliko modernih fraz pove, poslovi se in otide.

„To je v resnici prav ljubeznjiv mož, in bodeš sigurno z njim srečna“, pravi gospa Linekova, koja je, kakor večina ljudij, ona tudi le po njihovej zvuajnosti in dobrikanju sodila.

„Oj da, neznano sladak je“, šepče Albin sentimentalno. „In kako lepo zna govoriti: človek bi mislil, da se je vse to doma na pamet vadil. Srce se mi je solzilo!“ vzdihuje Albin s tako milo nagrbanim obrazom, da se je Pavla skoro smijala. A gospa Linekova ga ošteje:

„Ljubi Albin, vedenje tvoje je prav nedostojno in želim, naj ti bode častnik v izgled.

Vedel bodeš potem, kako se ima olikanec vesti.“

„Da je častnik olikan, ne more se odreči; če je pak tudi kaj vreden, to, ljuba mati, je še skrivnost.“

„Bojim se, da ti nijsi niti eno, niti drugo“, odgovori gospa Linekova, zgrabi ključ, ter se prav nezadovoljna oddalji. Nij jej bilo po vseči, da se njen sin iz častnika vedno norčuje.

„Častniku se kaj mudi“, nagovori Albin sestričino, ko sta bila sama.

„Lepo te molim, Albin, pusti me, dosta sem uže sama soboj nevoljna“, odgovori Pavla solznimi očmi.

„Pavla, Pavla, ga-li res ljubiš?“ vsklikne Albin, prime njeno roko, in jo bolestno v oči gleda. „O potem ne vem, kaj mi je storiti“, še pristavi in beži iz sobe. —

VI.

Osupnena zre Pavla za svojim bratrancem. Ne ve, je-li prav slišala, ali ne? Kaj pomeni Albinovo obupno vedenje in njegov vsklik? Jo-li ipak ljubi? Nemožno! —

Pavla spominja se, kako zdražljiv je vedno Albin, ter se iznebi one misli.

Vsaj bi mu pak tudi nič ne koristilo, ako bi jo tudi ljubil. Srce njeno ima uže častnik.

Naj bo pak temu uže tako ali tako. Pavla morala je na Albina misliti, in bog ve, če nij v najbolj skritem kotičku njenega srca želela, da bi jo vsaj malo ljubil, in bil ž njo bolj prijazen nego doslej.

Pripoznati je ipak morala, da, akopram jo je Albin vedno jezil in dražil, se je z njim tudi baš zabavala; se ve da, z brhkim in ljubezujivim častnikom nij se mogel meriti.

Ipak bi Pavla rada zapazila na častniku to ali ono lepo lastnost Albinovo, koja jej je posebno dopadala. Ta misel pak, zdelo se jej je, bi gotovo Alfreda žalila, ko bi jo vedel. Da bi ipak dobila druge misli, sede k glasoviru in zaigra šumeč allegro.

Mej tem pak hodi Albin z velicimi koraki po sobi, in skuša svoje čute pomiriti.

(Dalje prih.)

bankovcev. Sluga ga vzame ter otide. Bankir se kmalo vrne, ter zagleda osupnen, da je opica dala več nego 50.000 frankov v zavitku. Začelo se je iskati slugo, a ta je o pravem času pete odnesel.

(Divje zveri v Indiji.) V prezidentstvu madraskem so usmrtili v prvem četrtletju l. 1876 tigri in kače 452 konj, 529 krav, 240 telet, 124 volov, 125 ovac, 189 koz, 8 oslov, 89 psov in 12 prešičev. V okrošču doljno bengalskem je zadnje štiri leta 1454 oseb bilo usmrtenih po živalih. V celem Bengaliji pa so zveri pomorile zadnja štiri leta 13.401 oseb, in sicer 4812 tigri, 1407 leopardi, 4287 volkovi, 174 hijen, 105 medvedi, drugo pa šakali, sloni itd. Za usmrtenje zverij je vlada izdala 6500 dolarjev. Usmrtenih je bilo zadnje leto 518 tigrov, 895 leopardov in pardalov 538 medvedov, 467 volkov in 475 hijen. Torej nadlog je povsodi vse polno, ne samo pri nas.

Mrtjavi.

16. oktobra:

Evropa Glaser iz Linca. — Zidar iz Leskovce. — Hentscher iz Št. Marjete. — Pri Slonu: Abrahamsberg iz Dunaja. — Florio iz Trsta. — Stegmüller iz Št. Petra. — Pri Maizer: Kelsen iz Dunaja. — Marinšek iz Trsta. — Schwarz iz Dunaja. — Comerz iz Trsta. — Stache iz Dunaja.

Dunajska borza 17. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	64	gld.	05	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67		20	
1860 drž. posojilo	109		75	
Akcije narodne banke	838			
Kreditne akcije	149		30	
London	124		10	
Napol.	9		94 1/2	
C. k. cekini	5		95	
Srebro	104		25	

Preselitev.

Pisarna glavnega opravišništva „Peštanske zavarovalne družbe“ je zdaj v zvezdi, poleg nunske cerkve, hišna št. 14, II. nadstropje. Franc Drenik.

Štev. 5041.

(328—1)

Razglas

za 1 deželno ustanovo in za 4 plačujoče učence na deželni vino- in sadjerejske šoli na Slapu poleg Vipave.

Na deželni vino- in sadjerejske šoli v Slapu poleg Vipave z dveletnim podukom izpraznjena je za prihodnje šolsko leto, ki se pričinja 1. novembra, 1 deželna ustanova v letnem znesku 120 gld. Pravico do te ustanove imajo ubogi sinovi kranjskih kmetovalcev, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepega vedenja, in ki so z dobrim uspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Ustanova se ne izplača na roko, ampak dotični dobi zato hrano, stanovanje in poduk v šoli.

Dalje so izpraznjena 4 mesta za plačujoče učence, kateri plačujejo po 120 gld. na leto za hrano in stanovanje, in po 20 gld. na leto šolnine.

Prošnjiki za ustanovo in za mesta plačujočih učencev naj lastnoročno, slovensko pisane prošnje do

30. oktobra l. 1876

če mogoče osobno, izroče vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole v Slapu.

Prošnjam je dodati rojstveni list, ter spričevalo o čvrstem zdravju, lepem vedenju, ter o ljudske šoli. Prošnjiki za ustanovo predložiti morajo tudi ubožni list, prošnjiki za plačujoča mesta pa primeren protopis vzdrževanja (Unterhaltsrevers).

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani 14. oktobra 1876.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Štev. 5599.

(327—1)

Razpis

vrtnarske službe na deželni vino- in sadjerejske šoli v Slapu poleg Vipave.

Na deželni vino- in sadjerejske šoli v Slapu poleg Vipave je oddati služba vrtnarja za praktični poduk učencev, za opravljanje dela v sadnem, v zelenjadem in v botanično pomologičnem vrtu in bučelarstvu.

Prošnjiki za to službo z letno plačo 250 gl., prostim stanovanjem, ter ako morda treba z brezplačnim užitkom zelenjave, naj dokažejo, da so neozelenjeni, da so čvrstega zdravja, lepega vedenja, slovenskega jezika zmožni, in da so v sadje-, zelenjado- in čebeloreji prav dobro, in če mogoče tudi v cveticoreji izurjeni.

Prošnje z navedenimi dokazi naj se do

20. novembra l. 1876

če mogoče osobno, izroče vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole v Slapu.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani 14. oktobra 1876.

Samoklistirni aparat

(Clyso-pumpe, Irrigatérje),

Inhalacijske aparate,

klistirne, uretralne in maternične brizgalnice, mlečne pumpe, sesalne steklenice, vezi za počene

po fabriške ceni.

Jedino le pri

(53—26)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Slovenske

lepoznanske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

A. Romani in povesti:

1. Erazem Tatenbah. Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. Kantorčica. Roman s pogorskega zakotja, češki spisala Karolina Světa; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spis. J. Skalec, velja 25 kr.
5. Kazen. Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki. Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

- I. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, sp. Fr. Levstik. — Teletja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstivo z grozdem na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čigava bude? Novelica, sp. J. Ogrinc. Velja 25 kr.
- IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi. Sp. Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr.

Gospod Anton Mertz pl. Merzali, c. kr. nadporočnik v pokoj, star 55 let, na Bregu št. 4, za pokojno tuberkulozo. — Gospa Franciska Richter, c. kr. računarskega oficijala soproga, stara 36 let, v nemški ulici št. 7, za splošnim organom zloženega života. — Karl Klopčič, otrok branjevec, 15 dni, za konvulzijami, na mestnem trgu št. 3.

Umrli v Ljubljani

od 15. do 17. oktobra:

Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodne tiskarne“ in jih dobi po poštenu povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let že je naj bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žile in naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajanje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlatožilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbell, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dlisti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sealni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in ta neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-ah boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolezni čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gleda našega zdravila, ter vas tolo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsotransko, najbolje spridevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je že bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti ni mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnoma strašnih želodčnih in čutničnih bolezni, katere so me deset let učile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, tor se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na oem, ko pri zdravilih.

V pichastih posuščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiton v posuščah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. — Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in spocerjskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštini nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Lahr, J. Svo boda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirsch, v Zadru pri Androviču. (42)

Naznanilo.

Jemjem si čast naznanjati, da sem denes gostilniške prostore pri

„Mestu Monakovem“ (Lozar),

št. Jakobski trg, št. 15 nova in 105 stara,

prevzel, in se priporočam dosedanjim gostom kakor tudi p. n. občinstvu, da me obilno obiskujejo. Dobra vina, izvrstna kuhinja, kakor tudi raki in ribe se bodo čestitim gostom vedno ponujala. Spoštovanjem

Janez Šinkovec,

gostilničar.

(326)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.